

Brief van de Minister van Buitenlandse Zaken naar aanleiding van de door de Tweede Kamer aangenomen conclusie van het verslag van de Commissie voor de Verzoekschriften betreffende het adres van E. G. Süverkropp, te Delft, houdende verzoek om toepassing te zijnen aanzien van de Garantiewet Burgerlijk Overheidspersoneel

Nr. 1

's-Gravenhage, 30 september 1963.

Met verwijzing naar uw brief van 4 april 1963, nr. 70137, waarbij u te mijner kennis bracht de door de leden van de door u voorgezeten Kamer aangenomen conclusie van het verslag van de Commissie voor de Verzoekschriften betreffende het adres van de heer E. G. Süverkropp, te Delft, ertoe strekkende, dat het door de Garantiecommissie ter zake uitgebrachte advies ter vertrouwelijke kennisneming door de leden der commissie wordt overgelegd, heb ik de eer u het volgende mede te delen.

In mijn brieven van 4 april 1962, kenmerk DOI-1899, en van 13 juli 1962, kenmerk DOI-4550, heb ik uiteengezet, om welke redenen ik meende niet te kunnen voldoen aan het mij gedane verzoek tot overlegging van het door de Garantiewetcommissie uitgebrachte advies inzake het door de heer Süverkropp gedane verzoek, hem met toepassing van artikel 8b der Garantiewet Burgerlijk Overheidspersoneel Indonesië een zodanige aanvullende garantie te verlenen, dat zijn pensioen wordt geregeld als ware hij overheidsdienaar behorende tot pensioengroep I. Dat deze bezwaren volgens het oordeel van de Commissie voor de Verzoekschriften niet ter zake zouden dienen, kan ik niet beamen. Voor de beoordeling van een kwestie als de onderwerpelijke bestaat in beginsel nauwelijks verschil tussen publikatie en het vertrouwelijk ter kennis brengen van genoemde commissie, omdat het in feite gaat om de vraag of de Garantiewetcommissie, de belanghebbenden en de eventueel opgeroepen getuigen al dan niet worden beïnvloed in hun bereidheid zich vrijelijk uit te spreken als zij rekening moeten houden met de mogelijkheid, dat hun mededelingen, welke soms discrete aangelegenheden betreffen, aan anderen — zij het vertrouwelijk — zullen worden bekendgemaakt. Desalniettemin ben ik, na ampel en diepgaand beraad, bereid in dit bijzondere geval bij wijze van hoge uitzondering het gevraagde advies alsnog ter vertrouwelijke kennisneming door de leden van meergenoemde commissie over te leggen¹⁾.

Het betreffende advies gelieve u hiernevens in afschrift aan te treffen¹⁾.

Voor de redenen, waarom ik dit advies niet heb kunnen volgen, moge ik — zij het ten overvloede — verwijzen naar het als bijlage bij mijn aangehaald schrijven van 4 april 1962 gevoegde afschrift van de dezerzijds aan de voorzitter van de Garantiewetcommissie gerichte brief van 27 juli 1961, nr. DOI/GW-1620¹⁾.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter vertrouwelijke kennisneming door de leden van de Commissie voor de Verzoekschriften.